

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 17

Redakčná poznámka Nasledujúci text je úplným slovenským prekladom historického vystúpenia Dr. Petra Davida Betera. Jeho tvrdenia o tajných vojenských operáciách, politike, spravodajských službách, chemických či biologických zbraniach a zdravotných udalostiach predstavujú autorov dobový výklad a nie sú tu prezentované ako nezávisle overené fakty.

Úvod Ahojte, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 26. októbra 1976 a toto je môj mesačný AUDIO LIST® č. 17.

Pred štyrmi mesiacmi som v mesačnom AUDIO LISTE č. 13 informoval o prítomnosti sovietskej jadrovej zbrane v Seal Harbor v štáte Maine, umiestnenej tak, aby mohla zničiť letné sídla Davida a Nelsona Rockefellerovcov. Vládcovia Sovietskeho zväzu sa pustili do úplnej zrady svojich dlhoročných spojencov, štyroch bratov Rockefellerovcov; a posledné štyri mesiace nás zviera „sovietska raketová kríza roku 1976“ – skutočnosť, o ktorej väčšina Američanov stále nevie. Mesiac pred začiatkom tejto krízy, v máji 1976, som odhalil rýchlo narastajúce obavy istých správcov kľúčových nadácií ovládaných Rockefellerovcami, že takáto sovietska zrada je bezprostredná.

Pred viac než polstoročím vznikol záväzok vytvoriť kolektivistickú vládu jedného sveta, ktorej mala vládnuť hrstka bohatých a nesmierne mocných jednotlivcov. Tomuto úsiliu, ktoré sa už dávno vykryštalizovalo do rockefellerovsko-sovietskeho spojenectva, pomáhali a napomáhali správcovia skupiny nadácií ovládanej Rockefellerovcami. Otvorili však Pandorinu skrinku a vypustili sily, ktoré už nedokážu ovládať. Niektorí správcovia si to uvedomovali ešte predtým, ako sa sovietska zrada skutočne začala. Gang štyroch – štyria bratia Rockefellerovci – tomu však nedokázal uveriť, kým námorníctvo Spojených štátov nenašlo vodíkovú bombu v Seal Harbor.

Teraz už bez akýchkoľvek pochybností vedia, že proti nim – a zároveň proti nám ostatným – prebieha sovietska zrada. Bratia Rockefellerovci sa však stále nepoučili. Naďalej si myslia, že sa so sovietskymi spojencami môžu vrátiť k bežnej spolupráci na ich spoločnom programe ovládnutia sveta. Sovietsky zväz v tejto chvíli robí všetko pre to, aby tento falošný dojem podporil, ale ide výhradne o taktiku. Moje odhalenia v mesačných AUDIO LISTOCH č. 14 a 15 pripravili Sovietsky zväz o moment prekvapenia, a preto sa Rockefellerovcov pokúša znovu uspať, aby ich mohol o niečo neskôr úspešne odstrániť.

Sovieti navyše nečakali, že ich prichytia pri ukladaní podmorských rakiet určených na prekvapivý útok. Keďže ich odhalili a ich rakety boli v auguste a septembri odstránené, teraz postupujú s mimoriadnou opatrnosťou. Spojenectvo štyroch bratov Rockefellerovcov so Sovietskym zväzom teda nateraz funguje, no už je to falošné spojenectvo. Sovietski vládcovia iba vyčkávajú, sledujú situáciu a pripravujú sa na ďalšiu príležitosť odstrániť Rockefellerovcov a uchvátiť celý svet pre seba.

Medzitým na vás a na mňa opäť spoločne útočia Rockefellerovci a Sovietsky zväz. Bratia v márnej snahe zachrániť si vlastné životy zjednávajú životy miliónov z nás. Spojené štáty a Kanadu v tejto chvíli znovu obkľučujú sovietske podmorské rakety a hliadkujúce ponorky; od piatka 1. októbra 1976 sa však rakety už neodstraňujú!

Dnešné témy sú:

Téma č. 1 - ČERVENÝ PIATOK A KAMPAŇ ZA ZNIČENIE GENERÁLA GEORGEA S. BROWNA

Téma č. 2 - ZATAJOVANIE CHEMICKEJ VOJNY, KTORÁ ÚDAJNE PREBIEHA, POD ZÁMIENKOU PRASACEJ CHRÍPKY

Téma č. 3 - FANTÓMOVÉ VOLBY ROKU 1976

Téma č. 1 – Červený piatok a kampaň za zničenie generála Georgea S. Browna Minulý mesiac som v mesačnom AUDIO LISTE č. 16 zhrnul udalosti, ktoré sa v sovietskej podmorskej raketovej kríze odohrali od nahratia AUDIO LISTU č. 15 začiatkom augusta. Ako som uviedol, generál letectva George S. Brown, predseda Zboru náčelníkov štábov, dovtedy zohrával rozhodujúcu úlohu pri zabránení sovietskemu prekvapivému útoku na Spojené štáty, a to vďaka krokom amerických ozbrojených síl pod jeho velením. V auguste získal od prezidenta Forda ako hlavného veliteľa súhlas na vyhľadanie a odstránenie sovietskych podmorských rakiet z našich pobrežných vôd. Bol to pozoruhodný úspech, pretože Ford musel pri vydaní tohto rozkazu prehlasovať rockefellerovského agenta Henryho Kissingera!

Pomocou navigačných súradníc, ktoré som zverejnil na augustovej nahrávke, dokázalo námorníctvo Spojených štátov v druhej polovici augusta odstrániť všetky sovietske rakety z našich teritoriálnych vôd. Dňa 1. septembra 1976, keď sa hrozba považovala za skončenú, mi generál Brown napísal široko medializovaný list, ktorý navonok moje obvinenia odmietal, v skutočnosti však medzi nami otvoril cestu ku komunikácii.

Dňa 7. septembra som získal informácie o novej vlne rakiet, ktoré Sovietski ukladali. Napísal som generálovi Brownovi so žiadosťou o stretnutie a 16. septembra 1976 som sa s ním stretol v jeho kancelárii v Pentagóne na viac než hodinu. Počas stretnutia som mu odovzdal navigačné súradnice 48 nových sovietskych rakiet, ktoré z miest v našich teritoriálnych vodách ohrozovali Spojené štáty a Kanadu – a on opäť nariadil námorníctvu Spojených štátov, aby ich okamžite začalo odstraňovať. Ako som však varoval minulý mesiac, Sovietsky zväz sa nevzdáva; a generál Brown navyše čelí hroznému odporu VNÚTRI federálnej vlády! Preto som vás požiadal, aby ste vyjadrili generálovi Brownovi podporu a posilnili tak jeho pozíciu v prospech našej krajiny.

Teraz môžete začať chápať prečo. Dňa 17. októbra 1976 unikli do tlače, týždeň pred plánovaným zverejnením, vybrané úryvky z rozhovoru s generálom Brownom. Tieto výroky vytrhnuté z kontextu vyvolávali dojem, že generál Brown znevažuje niektorých našich spojencov; okamžite sa ocitol uprostred búrky polemík. Generála Browna teraz kritizujú za výroky zo šesť mesiacov starého rozhovoru, ktorý vtedy odmietli publikovať, no teraz sa zázračne vynoril! Istí jednotlivci zariadili zverejnenie príbehu práve teraz ako nepriamy spôsob útoku, ktorý zakrýva skutočnosť. Skutočným dôvodom úsilia zbaviť sa ho je jeho oddanosť obrane našej krajiny.

To, čo sa teraz deje generálovi Brownovi, je vo Washingtone bežnou praxou. Zmyslom je nájsť na niekoho čokoľvek, čo možno prostredníctvom médií vykresliť v zlom svetle, a založiť to do jeho spisu na budúce použitie. Takto je vždy naporúdzi temný mrak, ktorý sa neskôr môže použiť na vydieranie, zničenie alebo zastrašenie človeka.

V prípade generála Browna mu tento konkrétny mrak pripravil nik iný než jeho nadriadený, minister obrany Donald Rumsfeld, ktorý bol kontaktnou osobou CIA v Bielom dome a podľa autora je aj teraz operatívcom CIA.

Minulú jar nakreslil istý politický publicista a karikaturista Rumsfeldovu karikatúru a Rumsfeld mu zavolať s otázkou, či by mohol dostať originál. Publicista súhlasil a zároveň sa dohodli, že Rumsfeld presvedčí Browna, aby mu poskytol rozhovor. Rozhovor sa vtedy, pred šiestimi mesiacmi, nepoužil. Neobjavil sa ani o dva mesiace neskôr, keď Senát generála Browna intenzívne vypočúval pri

rozhodovaní o jeho potvrzení na druhé dvojročné obdobie vo funkcii predsedu Zboru náčelníkov štábov. Teraz, po tom, čo vyše dvoch mesiacov pomáhal zabrániť termonukleárnej vojne tým, že si plnil povinnosť, sa však Brown ocitol v problémoch.

Bratia Rockefellerovci sa zúfalo usilujú napraviť vzťahy so Sovietskym zväzom a rozhodli sa, že súčasťou ceny za obnovenie takzvaného uvoľňovania napätia musí byť Brownov odchod. Polemika, ktorá ho teraz obklopuje, sa má stupňovať, až kým neodstúpi, nebude odvolaný alebo nestratí svoj vplyv a dôveryhodnosť. Na rozdiel od toho, ako to vyzerá, podľa autora to vôbec nesúvisí s voľbami.

V tejto situácii je dôležitejšie než kedykoľvek predtým, aby ste generálovi Brownovi prejavili podporu. Jeho nepriatelia sa ho snažia zraziť v boji, ktorý musí viesť s oboma rukami zviazanými za chrbtom. Keby verejne prezradil jediné slovo o sovietskej raketovej kríze a svojej úlohe v boji proti nej – teda o skutočných dôvodoch svojich súčasných problémov –, generála Browna by mohli okamžite odvolať, postaviť pred vojenský súd a uväzniť! Za to, že by prehovoril, by bol odmenený osobnou katastrofou; a hlavné médiá ovládané gangom štyroch bratov by potom naplno spustili kampaň na zdiskreditovanie všetkého, čo by povedal, aby mu nikto neveril. Rovnako, keby bol začiatkom roka schválený senátny návrh zákona č. 1, ktorý presadzoval minister spravodlivosti Levi, aj ja by som mohol byť uväznený za to, že vám hovorím pravdu o sovietskych raketách namierených na vás. Priatelia, tieto informácie sú označené ako „prísne tajné“ nie preto, že by vláda chcela niečo zatajiť pred Sovietmi – tí predsa vedia o svojich vlastných útočných zbraniach uložených v našich vodách všetko. Vláda chce držať v nevedomosti VÁS – na svoju ochranu, nie na vašu!

Aj keď ste už generálovi Brownovi napísali a vyjadrili mu podporu, naliehavo vás žiadam, aby ste to urobili znova listom, telegramom alebo službou Mailgram. Môj dobrý priateľ, priemyselník pán Edward Durell z Berryville vo Virgínii, nabáda svojich spolupracovníkov, aby napísali členom Kongresu a vyjadrili podporu generálovi Brownovi, pričom kópiu každého listu majú poslať na adresu:

General George S. Brown Chairman, Joint Chiefs of Staff Grant Avenue, Fort Myer Arlington, Virginia 22211

Myslím si, že je to vynikajúci návrh, a naliehavo vás žiadam, aby ste urobili to isté. Možno budete chcieť napísať aj obom svojim senátorom a kópie poslať generálovi Brownovi. List jednoducho adresujte:

Congressman (alebo Senator) taký a taký House (alebo Senate) Office Building Washington, D.C. ... PSČ je: 20515 pre House Office Building, 20510 pre Senate Office Building.

Priatelia, polemika okolo generála Browna je iba najviditeľnejšou časťou hrozného zvratu v osude našej krajiny, ku ktorému došlo tento mesiac. Zlomovým bodom bol 1. október 1976, „ČERVENÝ piatok“ pre Spojené štáty americké. V ten deň prezident Gerald Ford podľahol tlaku rockefellerovsko-sovietsko-kissingerovského tímu.

Dňa 1. októbra 1976 sa odohrali dve úzko súvisiace udalosti.

Prvou bolo zverejnenie článku vo Washington Post, a to od nikoho menšieho než Woodwarda a Bernsteina, podľa ktorého bolo vyšetrovanie prezidenta Forda osobitným prokurátorom pre aféru Watergate – citujem – „vážne“. Článok s veľkými titulkami otriasol burzou, kde sa šírili fámy, že Ford sa chystá odstúpiť. Najdôležitejšie však bolo, že samotný Ford dostal jasný signál: ak nebude hrať podľa Rockefellerovcov, čaká ho rýchle politické zničenie. Nelson Rockefeller pôvodne zariadil vyšetrovanie Forda súvisiace s Watergate ako prostriedok na jeho vytlačenie z úradu a na dosadenie seba samého do pozície „úradujúceho prezidenta“ podľa 25. dodatku Ústavy. V dôsledku sovietskej raketovej krízy však tento scenár zavrhl a vyšetrovanie prokurátora pre Watergate namiesto toho

použili na vyvíjanie tlaku na iný účel.

Tento iný účel súvisel s druhou významnou udalosťou Červeného piatka 1. októbra – návštevou sovietskeho ministra zahraničných vecí Andreja Gromyka v Bielom dome! Podľa správ prijali Gromyka v Bielom dome najchladnejšie od chvíle, keď sa Ford stal prezidentom – a niet sa čo čudovať. Keď Gromyko neskôr novinárom povedal, že s Fordom – citujem – „hovorili o najzásadnejších otázkach“, myslel to smrteľne vážne. Nemal na mysli rokovania SALT ani Blízky východ, ale hrozbu vojny medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi.

Keď som minulý mesiac, 25. septembra, nahrával mesačný AUDIO LIST č. 16, námorníctvo už odstránilo prakticky všetky rakety z druhej sovietskej vlny podmorských rakiet, ktorých polohy som generálovi Brownovi oznámil na našom stretnutí 16. septembra. Sovieti však už začínali ukladať tretiu vlnu týchto rakiet pomocou miniponoriek na kladenie rakiet, ktoré som opísal minulý mesiac a ktoré sú špeciálne skonštruované tak, aby unikli našim pobrežným sonarovým obranným systémom.

K 25. septembru odpočívala jedna z týchto sovietskych miniponoriek na dne Chesapeake Bay pri Norfolku vo Virgínii. Nehoda zabila posádku, a tak tam miniponorka ležala ako obrovská jadrová mína v amerických vodách a čakala, kým ju námorníctvo vytiahne. Vyše 142 sovietskych ponoriek bolo medzitým rozmiestnených v útočných pozíciách pozdĺž východného, západného a pobrežia Mexického zálivu Spojených štátov. Počas posledných septembrových dní pribúdali náznaky, že sovietska raketová kríza môže skutočne prepuknúť na verejnosť, aby ju všetci videli – presne tak, ako sa podľa autora musí stať, ak sa majú zastaviť sovietske plány na celosvetový jadrový útok.

Napríklad v prejave, ktorý som spomenul minulý mesiac a ktorý 24. septembra predniesol minister námorníctva William Middendorf, sa slovo „núdzová situácia“ použilo trikrát na opis našej vtedajšej námornej situácie. Prejav sa skončil slovami, citujem:

„Dnes nám záleží na budúcnosti. Zlovestné slová admirála Gorškova a chladná oceľ jeho lodí nám hovoria, že už teraz sme v núdzovej situácii. Treba niečo urobiť. Hrozba je skutočná a voľba je na nás. Musíme prijať správne rozhodnutia teraz, kým nám zostáva týchto niekoľko vzácných chvíľ slobody, alebo byť pripravení znášať následky.“

Dňa 27. septembra 1976 potom norfolkské noviny Virginia Ledger-Star uverejnili článok reportérov Garlanda Bradshawa a Jacka Kestnera, ktorí 23. septembra odleteli do Washingtonu, aby so mnou urobili rozhovor o mojich tvrdeniach týkajúcich sa sovietskych podmorských rakiet. Článok urobil presne to, čo má čestná žurnalistika robiť. Čitateľom Ledger-Star oznámil, že obviňujem Sovietsky zväz z ukladania útočných jadrových zbraní v našich teritoriálnych vodách, a urobil to spravodlivo a objektívne. Autori sa nepokúšali presvedčiť čitateľov, aby mojím tvrdeniam verili alebo neverili, ale zahrnuli dostupné podkladové informácie oboch strán z vlastných zdrojov. Dôležité bolo, že Ledger-Star o mojich tvrdeniach informoval korektne publikum, ktoré možno v týchto veciach považovať za odborné, keďže oblasť Norfolku je najväčším sústredením námorných síl v Spojených štátoch.

Áno, veci začínali vychádzať na povrch – potom však prišiel Červený piatok 1. októbra. Prezident Ford a poradca Bieleho domu William Hyland sa stretli s Gromykom, Henrym Kissingerom a Kissingerovým poradcom na ministerstve zahraničných vecí Helmutom Sonnenfeldtom. Gromyko požadoval, aby Sovietsky zväz smel nepozorovane preniknúť do Chesapeake Bay a vytiahnuť svoju nefunkčnú miniponorku na kladenie rakiet pri Norfolku. Na oplátku podľa autora sľúbil, že sa sovietske ponorky rozmiestnené na bojových stanovištiach pozdĺž nášho pobrežia rozptýlia. Kissinger a Sonnenfeldt radili Fordovi, aby Gromykovu ponuku prijal ako rozumný a zdravý kompromis. Ford ako vždy čelil štandardnej Kissingerovej možnosti: „Chcete mier alebo vojnu?“ Navyše vedel, že politická časovaná

bomba súvisiaca s Watergate je pripravená vybuchnúť, ak bude odporovať, a tak sa podvolil a súhlasil. Vydieranie a hrozby priniesli Sovietskemu zväzu víťazstvo!

V ten istý deň Henry Kissinger využil svoju výhodu a presvedčil Forda, aby vydal tajný prezidentský rozkaz ozbrojeným silám, podľa ktorého mali od toho dňa pri každej otázke kategoricky popierať všetky moje tvrdenia. Inými slovami, podľa autora dostali prezidentský rozkaz klamať, aby pred verejnosťou utajili pravdu o sovietskych raketách. Toto informačné embargo na príbeh o sovietskych raketách nemá zabrániť konfrontácii so Sovietmi, pretože tá už nastala; a nemá ani získať čas, kým sa dostaneme do lepšej vojenskej pozície. Od Červeného piatka 1. októbra zostáva tretia vlna sovietskych rakiet, ktoré boli nanovo uložené okolo našej krajiny, stále na mieste! Priatelia, embargo slúži iba na to, aby držalo VÁS v nevedomosti.

Táto situácia u nás vynikne ešte výraznejšie v porovnaní so správaním niektorých našich spojencov, ktorí už boli upozornení na sovietske plány. Ironicky, 1. október 1976 – deň, keď prezident Ford ustúpil Sovietskemu zväzu – bol zároveň dňom, keď írske námorníctvo úspešne ukončilo námornú konfrontáciu so Sovietmi na otvorenom mori. Obrovský sovietsky „rybársky trawler“ bol deň predtým pristihnutý pri nezákonnej činnosti vnútri írskeho 12-míľového pásma pri Cork Harbor a írske plavidlo na ochranu rybolovu L. E. Grenay ho začalo prenasledovať s cieľom zatknúť posádku. Trawler unikol do medzinárodných vôd, ale írske plavidlo pokračovalo v prenasledovaní, zastavilo ho varovnými výstrelmi ponad provu a vyslalo na palubu zásahovú skupinu. Sovietsky kapitán vôbec nespolupracoval, Íri však poslali posily a napokon mali na sovietskej lodi viac než 50 mužov. Sovietsky trawler vplával do Cork Harbor zadržaný, s írskou zásahovou skupinou stále na palube a v sprievode dvoch írskych námorných plavidiel. Noviny Cork Examiner v piatok 1. októbra 1976 správne uviedli, citujem:

„Konfrontáciu považovali za najväčšiu a potenciálne najnebezpečnejšiu, akej námorná služba vo svojej histórii ochrany rybolovu čelila.“

Íri boli pripravení použiť akúkoľvek silu potrebnú na zadržanie sovietskej lode, ktorá prenikla do ich vôd. A prečo? Pretože samotný Cork Harbor bol jedným z miest, odkiaľ Kráľovské námorníctvo v auguste odstránilo sovietsku podmorskú jadrovú zbraň na základe informácií z môjho mesačného AUDIO LISTU č. 15. Íri teraz jednoducho vedia, že žiadnej sovietskej lodi prenikajúcej do ich vôd nemožno dôverovať.

Tu v Spojených štátoch však sovietskemu námorníctvu dovolili v pondelok v noci 4. októbra preniknúť do našich vôd podľa DOHODY Z ČERVENÉHO PIATKA, ktorú Ford a Gromyko uzavreli v Bielom dome. Približne o 22.00 miestneho času Sovieti pod rúskom tmy vytiahli nefunkčnú miniponorku z dna Chesapeake Bay pri Norfolku. Miniponorka na kladenie rakiet tú noc opustila oblasť Norfolku v sovietskych rukách – a spolu s ňou možno odišla naša jediná príležitosť spoznať podrobnosti jej technológie a systému na prekonávanie sonaru, aby sme sa proti nim mohli začať brániť. Zároveň sme podľa autora stratili jedinečnú príležitosť zmobilizovať celý svet, aby sa s nami postavil spoločnému nepriateľovi, Sovietskemu zväzu: stačilo oznámiť zajatie miniponorky, ukázať ju v televízii a odhaliť, čo Sovieti pomocou týchto plavidiel robili.

Keby dnes našu krajinu riadili civilisti s bezúhonnosťou, cťou a odvahou, ktorí by sa usilovali slúžiť ľudu Spojených štátov amerických namiesto snahy zlúčiť naše životy so životom v Sovietskom zväze, niečo také sa mohlo uskutočniť. Po tom, ako som v pondelok 20. septembra prvýkrát upovedomil Pentagón o prítomnosti miniponorky pri Norfolku, sa dalo konať rýchlo. Ale NIE, takto to dnes nefunguje. Všetky príležitosti, aby Spojené štáty konali rozumne pre dobro svojho ľudu, musia byť potlačené, sabotované a zahodené. Iba tak nás možno zraziť na takú nízku životnú úroveň, aby sa

napokon dal dosiahnuť cieľ smernice Bieleho domu o zlúčení. Táto smernica, ktorá podľa autora existuje celé desaťročia, má viesť k takej zmene našich životov, aby sa dali pohodlne zlúčiť so životom v Sovietskom zväze.

Do nasledujúceho dňa sa sovietske ponorky na bojových stanovištiach pozdĺž nášho pobrežia podľa dohody rozptýlili; o niekoľko ďalších dní sa však vrátili – a sú tam aj teraz. V tejto chvíli nie sú rozmiestnené v presných zostavách ako pred mesiacom, ktoré naznačovali pripravenosť na okamžitý útok, ale v medzinárodných vodách tesne pri našom pobreží sa nachádzajú vo veľkom počte. K 11. októbru 1976 bolo vo vodách pri Kanade a Spojených štátoch vrátane Havaja na stanovištiach 164 sovietskych ponoriek a odvtedy sa podľa autora situácia výrazne nezmenila.

Od Červeného piatka 1. októbra som stratil kontakt s generálom Brownom a od toho dňa nebola z kanadských ani amerických vôd odstránená žiadna sovietska podmorská raketa. V tejto chvíli je podľa mojich informácií v amerických teritoriálnych vodách uložených 50 sovietskych jadrových rakiet a bômb plus tri (3) rakety v Panamskom zálive, ktorých súradnice som oznámil minulý mesiac. Okrem toho je teraz v kanadských vodách uložených sedem (7) rakiet, ktorých súradnice som už odovzdal kanadskej spravodajskej službe.

Priatelia, námorníctvo Spojených štátov sa nepokúsi odstrániť jadrové rakety z našich vôd, pokiaľ ho k tomu neprinúti nová vlna verejného povedomia a požiadaviek na konanie. Manželka Nelsona Rockefellera totiž pricestovala do Moskvy a 12. októbra odovzdala Kremlu osobný list od Nelsona Rockefellera. V tomto osobne doručenom liste sa podľa autora Nelson Rockefeller v mene „Gangu štyroch“ zaviazal Kremlu k nasledujúcemu, citujem:

„Nebude dochádzať k ďalšiemu obťažovaniu vašich ponoriek a vaše podmorské rakety a bomby sa už nebudú vyzdvihovať. Úverové obmedzenia bankových kruhov budú zrušené. Nebudete musieť predávať zlato. Za dodané výrobky vám pošleme zlato. Americké know-how, obilie a potraviny sa budú poskytovať aj naďalej. Musíte obnoviť dohodu o ‚JADROVEJ BEZPEČNEJ ZÓNE‘.“

Súradnice všetkých sovietskych zbraní, ktoré sa teraz nachádzajú v amerických teritoriálnych vodách, boli odovzdané viacerým spoľahlivým mužom v spravodajskej komunite Spojených štátov – s výnimkou najnovšej rakety, ktorá bola podľa autora pred tromi dňami uložená v Delaware Bay na súradniciach:

39° 39' 35" severnej šírky, 75° 32' 20" západnej dĺžky.

Ak teda bude armáda znovu slobodná vykonávať svoju prácu, bude môcť konať.

Prinajmenšom Veľká Británia, ktorá mala k 11. októbru 1976 vo svojich vodách 29 nových sovietskych jadrových zbraní, podľa autora opäť koná, aby sa ich zbavila. Do 22. októbra, teda pred štyrmi dňami, Kráľovské námorníctvo odstránilo všetky okrem desiatich a stále usilovne pokračuje. Pokiaľ ide o Latinskú Ameriku, všetky rakety, ktoré som odhalil minulý mesiac, sú stále na mieste s dvoma výnimkami – Britský Honduras a Guatemala boli zacielené po jednej rakete, tie však už boli odstránené.

Naše ovládané hlavné médiá nám nehovoria vôbec nič o sovietskej raketovej hrozbe, ktorá nás má uvrhnúť do termonukleárnej vojny. Namiesto toho odvádza našu pozornosť k prípadu námorného stíhacieho lietadla F-14, ktoré pred šiestimi týždňami, 14. septembra 1976, spadlo z paluby lietadlovej lode do Severného mora. F-14 sa venuje veľká pozornosť a kŕmia nás najrôznejšími klamstvami, že sovietsky MiG-25 Foxbat, s ktorým prebehnutý pilot odletel do Japonska, je beznádejne horší než F-14. Sovietske námorníctvo sa však lietadlo ani nepokúsilo vytiahnuť. O F-14 už vie všetko a nerobí si z neho starosti.

Pokiaľ ide o raketu Phoenix, ktorá sa pri náraze F-14 do vody oddelila, Sovieti podľa autora tiež vedia, kde sa nachádza, ale ešte ju nevyzdvihli. Raketa Phoenix leží na podmorskej plošine ďaleko na juho-juhovýchod od miesta, kde našli F-14. Jej súradnice sú:

61° 26' 6" severnej šírky, 1° 23' 16" západnej dĺžky.

A tak, priatelia, veľká vojnová hra pokračuje. Naše ozbrojené sily sa smú zúčastňovať na výcvikových cvičeniach NATO a iných cvičeniach, no rockefellerovskí najatí posluhovači im zakazujú urobiť čokoľvek proti skutočnej hrozbe života a smrti, ktorá teraz číha priamo v našich teritoriálnych vodách. Robia z nás bezbranné terče útoku; a podľa autora nás sovietske námorníctvo už napadlo, pretože 3. októbra, dva dni po Červenom piatku, sovietske ponorky pozdĺž východného, západného pobrežia a pobrežia Mexického zálivu vykonali pokus s rádioaktívnou chemickou vojnou, pričom pokusnými králikmi sme boli my všetci.

Téma č. 2 - Zatajovanie chemickej vojny, ktorá údajne prebieha, pod zámienkou prasacej chrípky Dňa 5. októbra 1976, práve keď sa rozbiehal takzvaný očkovací program proti „PRASACEJ CHRÍPKE“, nám správy náhle oznámili, že zažívame rádioaktívny spad z údajného čínskeho atmosférického jadrového výbuchu z 26. septembra. Je zvláštne, že prvé správy o tom prichádzali z východného pobrežia, najmä z Pennsylvánie, New Jersey, Delaware a Connecticutu; čoskoro sa však spomínali aj niektoré oblasti severozápadného pobrežia Tichého oceánu. Tvrdili nám, že sa v mlieku na rôznych miestach objavuje rádioaktívny jód-131; zároveň nás však, ako vždy pri výskyte akéhokoľvek radiačného nebezpečenstva, ubezpečovali, že v skutočnosti nič nehrozí.

V nasledujúcich dňoch sme naďalej počúvali o údajnom čínskom rádioaktívnom spade, no ešte znepokojujúcejšie sa pravdepodobne zdali iné udalosti. Starší ľudia napríklad krátko po očkovaní proti prasacej chrípke začali zomierať na srdcové príhody, čo spočiatku vyvolalo rozsiahly poplach. Vláda nás však rýchlo ubezpečila, že na ich smrti vlastne vôbec nezáleží, pretože by vraj aj tak zomreli; a očkovací program proti prasacej chrípke sa znovu naplno rozbehol.

Potom prišli zvláštne ohniská neznámej „záhadnej choroby“ v závodoch na výrobu elektroniky v západnej Pennsylvánii, Ohiu a Oregone. Zamestnanci, prevažne ženy, trpeli bolesťami hlavy, nevoľnosťou, bolesťami žalúdka, ťažkosťami s dýchaním, v niektorých prípadoch pocitom opitosti, ba dokonca mdlobami. Tentoraz nemohla byť vinníkom vakcína proti prasacej chrípke, pretože postihnutí ju nedostali. Niektorí sa obávali, že udréla samotná prasacia chrípka. Iní si so zachvením spomenuli na rovnako záhadnú „legionársku chorobu“, ktorá dva mesiace predtým vo Filadelfii postihla takmer 200 ľudí a zabila ich viac než dve desiatky.

Priatelia, podľa môjho tvrdenia za týmto vývojom ani za ďalšími podobnými udalosťami, ktoré môžete očakávať, nie je žiadna záhada. Všetky prípady, ktoré som spomenul, boli podľa autora zámerne spôsobené ľuďmi, ale ich pôvodcovia vám o nich nehovoria ani nezanechávajú stopy, ktoré by sa našli pri bežnom lekárskom vyšetrení. Tvrdím, že v Spojených štátoch na nás teraz útočia v rámci experimentálneho testovania chemických bojových látok, aby ich neskôr mohli s presnosťou a ničivým účinkom použiť proti nám v rozsiahlej vojne – teda ak to dovoľíme.

Všetky veľké krajiny sveta už roky nepretržite pretekajú s časom v objavovaní čoraz sofistikovanejších bakteriologických a chemických zbraní, pričom niektoré z nich predstavujú zbrane súdneho dňa schopné zničiť všetok život na tejto planéte. O použití takých zbraní by uvažovali iba šialenci; ale aj vojny pre vlastné chamtivé ciele zámerne vyvolávajú iba šialenci – a vojna je práve teraz veľmi blízko.

Pred niekoľkými rokmi bol v zariadení v Colorade zdokonalený nervový plyn sarín. Malé množstvo uniklo a zabilo dvoch pastierov a ich 7 000 oviec. V reakcii na verejné pobúrenie bolo vydané

vyhlásenie, že služba chemického boja sarín zničila a už takýto výskum nevykonáva – podľa autora to však bola lož. Experimentovanie so všetkými druhmi podobných jedov pokračuje dodnes, a to horúčkovitým tempom.

V tejto chvíli možno ako operačné zbrane údajne použiť mnohé desivé smrteľné choroby proti celým populáciám. Patria medzi ne mor, pravé kiahne, meningitída, dyzentéria, gangréna, žltá zimnica, tetanus, botulizmus, týfus, hepatitída, Bangova choroba a Q-horúčka. Tridsať gramov pôvodcu Q-horúčky má údajne stačiť na infikovanie viac než 150 miliónov ľudí a považuje sa za mimoriadne praktický, pretože jednotlivcov, ktorí majú taký útok prežiť, možno najprv imunizovať! Takáto selektívna imunizácia by sa dala ľahko vykonať napríklad pod zámienkou masového očkovacieho programu, akým je program proti prasacej chrípke.

Q-horúčka je však podľa autora mierna v porovnaní s jadrovým plynom nazývaným AP-7, ktorý majú v Uruguaji a Argentíne vyrábať americké a európske dcérske spoločnosti konglomerátov ovládaných Rockefellerovcami. Dve náprstkové dávky pri správnom rozptýlení údajne môžu zabiť 180 miliónov ľudí a jedna libra všetok život na povrchu Zeme. Kým tieto desivé zbrane nebudú na Zemi vypustené, zostávajú v stave, v ktorom ich možno zničiť a neutralizovať; a je nevyhnutné, aby boli zničené, nie iba presúvané z jednej agentúry do druhej, ako to podľa autora minulý rok umožnil senátor Frank Church vo svojej škrupinovej hre s toxínom z mäkkýšov. Výskumníci zbraní sa však zaujímajú aj o iné druhy chemických a biologických zbraní, ktoré možno použiť selektívnejšie alebo na vyvolanie menej závažných účinkov než jedy, ktoré som práve opísal.

Sovietska KGB, ktorá podľa autora pracuje ruka v ruke s CIA ovládanou Rockefellerovcami, má teraz prístup k celým rodinám takýchto chemických zbraní, pri ktorých možno presne upravovať dávku a zloženie tak, aby u obetí vyvolali rozličné účinky. Boli a sú údajne určené ako súčasť programu na odstránenie účinného odporu amerického ľudu proti plánovanej rockefellerovskej diktatúre v Amerike a proti našej premene na najcennejší zo všetkých otrockých národov pre Sovietsky zväz.

Skôr než sa však tieto nové zbrane budú dať použiť s istotou, musia sa odskúšať – a podľa autora sa testujú práve teraz. Ako krytie periodických prípadov zvláštnych ochorení, ktoré sa budú počas testovania objavovať tu a tam po Spojených štátoch, bola vytvorená vykonštruovaná hrozba prasacej chrípky.

Dňa 24. marca 1976 prezident Ford oznámil návrh bezprecedentného celoštátneho očkovacieho programu, ktorý mal údajne odvrátiť zvláštny vírus prasacej chrípky. Do dnešného dňa nebol podľa Betera od Fordovho oznámenia nikde v Spojených štátoch potvrdený ani jediný prípad prasacej chrípky.

Minulý február som v mesačnom AUDIO LISTE č. 9 odhalil, že vláda spanikárila po mojom zverejnení tvrdenia, že depozitár zlata vo Fort Knox obsahuje presakujúce kanistre so smrteľným plutóniovým superjedom, a v januári 1976 časť jedu vypustila do podzemných tokov pod Fort Knox. Keď bola neskôr oznámená šaráda s prasacou chrípkou, mohol som vám povedať o vládnom pláne použiť ju ako krytie skutočnej príčiny, ak a keď sa jed z Fort Knox začne objavovať na rôznych miestach juhovýchodu Spojených štátov a spôsobovať choroby a smrť. Až v júli 1976 som však dostal informácie o zvyšku príbehu prasacej chrípky; v tom čase musela dostať prednosť oveľa bezprostrednejšia hrozba sovietskej raketovej krízy zahŕňajúcej sovietsku zradu štyroch bratov Rockefellerovcov.

Dôvodom, prečo vláda v januári 1976 podľa autora dospela k záveru, že jej prejde vypustenie plutóniového jedu z Fort Knox do podzemných tokov, ktoré ho určite odnesú inam, bolo, že kampaň s prasacou chrípkou už bola naplánovaná na iný účel. Mala slúžiť ako krytie a vysvetlenie účinkov, ktoré sa mali objaviť po plánovanom začatí pokusov s chemickou vojnou v našej krajine v júli 1976. Keď som

teda odhalil prítomnosť presakujúceho plutóniového superjedu v centrálnej jadrovej komore depozitára zlata vo Fort Knox, údajne dospeli k záveru, že časť jednoducho vypustia pod zem a tiež to zakryjú podvodom s prasacou chrípkou.

Koncom júla 1976 sa podľa autora začal spoločný program experimentov KGB a CIA s chemickými bojovými látkami vo Filadelfii na zjazde Americkéj légie. Na jednom mieste sa zhromaždila vhodná testovacia skupina a bola zneužitá. Žiadali sa údaje najmä o účinkoch jednej formulácie novej skupiny jedov na starších mužov a zjazd Americkéj légie bol zvolený ako dokonalý cieľ. Na selektívne nasýtenie ovzdušia, ktoré legionári dýchali, sa podľa autora použili aerosólové nádoby s otráveným osviežovačom vzduchu. Špeciálne nádoby potom z hotela odniesli a z mesta ich letecky vyviezli z malého letiska na severozápadnej strane Filadelfie. Dvoma aktívnymi zložkami jedu, ktorý údajne vyvolal legionársku chorobu, mali byť plutónium a zirkónium.

Ďalší experiment sa mal odohrať koncom augusta 1976, približne mesiac po legionárskej epizóde, a mal úplne iný účel; preto sa použilo iné zloženie jedu. Plutónium bolo podľa autora opäť jednou zo zložiek, tak ako v celej línii chemických bojových látok, ktoré sa vtedy údajne testovali; tentoraz však bola zmes navrhnutá na veľmi rýchly účinok a obeť mali dostať masívnu dávku. Jedného dňa koncom augusta boli podľa autora sabotované dve transportné lietadlá letectva C-141 Starlifter, ktoré sa na leteckej základni McGuire v New Jersey pripravovali na lety ponad Atlantik. Do ich kokpitov mali byť ukryté kanistre s jedovatým plynom nastavené tak, aby sa plyn počas letu nepozorovane uvoľnil. Obe lietadlá odleteli z McGuire približne v rovnakom čase a v priebehu niekoľkých hodín havarovali pri približovaní sa k dvom rôznym cieľom v Grónsku a Anglicku. Hneď na druhý deň, keď trosky lietadiel sotva vychladli, hovorca Pentagónu povedal, citujem:

„Nezdá sa, že by sabotáž bola faktorom. Ani sa o nej neuvažuje ako o faktore.“

Predstavitelia tiež uviedli, že medzi haváriami neexistuje zjavná súvislosť. Zjavne sa nemáme domnievať, že odlet z tej istej leteckej základne prakticky v rovnakom čase a následné takmer súčasné havárie bez varovania naznačujú niečo iné než náhodu. Bezpochyby je tiež náhoda, že letecká základňa McGuire, odkiaľ tieto dva zvláštne smrteľné lety odštartovali, sa nachádza priamo vedľa Fort Dix, kde vznikol celý krycí poplach s prasacou chrípkou!

Úspešná experimentálna sabotáž dvoch C-141 poskytla podľa autora Sovietom cenné údaje, pretože im dala mieru prevádzkovej spoľahlivosti zmesi použitej na tento účel. Keď teda budú pripravení viesť vojnu, majú mať odskúšanú a overenú ďalšiu zbraň – umiestnenie kanistrov s jedovatým plynom do kokpitov početných spojeneckých lietadiel, aby rozvrátili našu vzdušnú silu práve v okamihu, keď ju budeme najviac potrebovať.

Nasledovala záhadná choroba v závodoch na výrobu elektroniky. Tentoraz sa žiadali ďalšie údaje o ženách, najmä preto, že legionárska choroba veľa žien nezabila. Ideálnym cieľom mali byť montážne závody s vysokým podielom zamestnankýň. Aby sa predišlo príliš silnému pobúreniu verejnosti, použili sa podľa autora subletálne dávky; hlavnou účinnou zložkou však opäť malo byť plutónium a objavili sa mnohé klasické príznaky choroby z ožiarenia.

Napokon sa začiatkom októbra, teda v tomto mesiaci, podľa autora uskutočnil prvý experiment chemickej vojny proti celému obyvateľstvu Spojených štátov. Dňa 3. októbra, keď bola obrovská flotila sovietskych ponoriek, o ktorej som vám hovoril minulý mesiac, stále rozmiestnená v presných rozstupoch veľmi blízko nášho pobrežia, mali ponorky uvoľniť do ovzdušia pozdĺž atlantického, tichomorského pobrežia a pobrežia Mexického zálivu veľmi jemne rozptýlené plutónium. Na rozdiel od bežného rádioaktívneho spadajú po jadrových zbraniach boli neviditeľné oblaky plutónia zo sovietskych ponoriek údajne uvoľnené v pomerne nízkej nadmorskej výške. Predpokladalo sa, že oblaky rozptýlené

týmto spôsobom budú od všetkých pobreží prenikať do vnútrozemia a napokon sa usadia najmä nad Severnou Amerikou, pričom iba veľmi malá časť vystúpi dostatočne vysoko na to, aby ju prúdenie odnieslo okolo zemegule do Sovietskeho zväzu. Priatelia, podľa autora sa však tentoraz prerátali a celoštátny experiment s plutóniovým oblakom sa obrátil proti nim.

Malo sa stať toto: spočiatku plutóniový oblak postupoval podľa plánu. Neviditeľné oblaky prenikali do vnútrozemia z východného pobrežia a pobrežia Mexického zálivu, zatiaľ čo zo západného pobrežia sa vďaka prevládajúcim západným vetrom pohybovali do vnútrozemia oveľa rýchlejšie. Do 5. októbra mal rozširujúci sa oblak preniknúť približne sto míľ do vnútrozemia z východného pobrežia a pobrežia Mexického zálivu a od severozápadného pobrežia Tichého oceánu až ku Skalnatým vrchom. Práve v ten deň sa náhle objavil krycí príbeh o čínskom jadrovom spade a označoval oblasti pozdĺž východného pobrežia a severozápadu pri Tichom oceáne za dovtedy najviac zasiahnuté. Ak by teda sovietsky plutóniový oblak vyvolal nečakane silné účinky, za vinníka už bola označená Červená Čína. Počas nasledujúcich dvoch dní sa mali plutóniové oblaky nad stredozápadom Spojených štátov postupne spojiť a napokon vytvoriť súvislú prikrývku nad prakticky celou pevninou. Oblak sa zároveň šíril od pobreží nielen dovnútra, ale aj smerom von; do 8. októbra mali byť zasiahnuté aj veľké oblasti Kanady a Mexika. Prevládajúce vetry zároveň tlačili rozširujúci sa oblak na východ nad Atlantik; a vtedy sa udalosti podľa autora začali odchyľovať od sovietskych výpočtov.

V posledných dňoch sa poloha výškového tryskového prúdenia mimoriadne nezvyčajne posunula oveľa južnejšie, než je normálne. Tryskové prúdenie výrazne ovplyvňuje počasie; a v prípade údajného sovietskeho experimentálneho plutóniového oblaku spôsobilo dosť na to, aby oblak zo sovietskych ponoriek odviaľ zo Spojených štátov skôr, než sa očakávalo, a aby sa usadil po celom Sovietskom zväze – rozhodne nie podľa plánu. V tejto chvíli sa už údajne z veľkej časti rozptýlil a nepredstavuje ďalšiu hrozbu. Hlavným zostávajúcim problémom je podľa autora to, že takmer každý v Spojených štátoch a tiež veľká časť obyvateľov Mexika, Kanady, Britských ostrovov a Európy boli vystavení určitému množstvu plutónia, hoci tentoraz, našťastie, na pomerne nízkej experimentálnej úrovni.

Najlepším ochranným opatrením proti rádioaktivitě je, samozrejme, vyhnúť sa jej; a presne to podľa autora urobil Nelson Rockefeller, ktorý bol vopred upozornený na plutóniový oblak zo sovietskych ponoriek. Keď plutónium prenikalo od nášho pobrežia do vnútrozemia, Nelson a Happy Rockefellerovci sa náhodou nachádzali inde – v Londýne. Nelson chce napokon zostať čo najzdravší, aby si mohol vychutnať plánované povýšenie do funkcie, po ktorej túži celé desaťročia – prezidenta Spojených štátov a sveta.

Téma č. 3 – Fantómové voľby roku 1976 Nelson Rockefeller stále opakuje: „Som pokojný. Nemám nijaké obavy,“ a vďaka štedrému mediálnemu priestoru, ktorý teraz dostáva, pôsobí takmer ako zasnená nostalgická postava miznúca z verejnej scény priamo pred našimi očami. Zároveň ho vykresľujú ako osviežujúci bod záujmu na pozadí prezidentskej kampane, ktorá znechutila milióny voličov. Celoštátna tlač však neinformuje o intenzívnej kampani, ktorú podľa autora Nelson Rockefeller práve vedie po celej krajine, aby si získal priazeň členov Kongresu. V skutočnosti má byť Nelson Rockefeller pri svojom deviatom a poslednom scenári, ako sa stať prezidentom. Ak nenastane nepredvídaný vývoj, spolieha sa na svoj posledný záložný plán, ktorý z neho má urobiť najvyššieho predstaviteľa Spojených štátov. Všetky predchádzajúce scenáre mu jeden po druhom prekazili a toto je jeho posledný pokus. Keď však hovorí „som pokojný“, myslí to vážne, pretože tentoraz je presvedčený, že to má „vo vrecku“.

Hlavné médiá ovládané Rockefellerovcami podľa autora od začiatku premenili prezidentské voľby roku 1976 na mediálnu udalosť a zároveň zbavili amerických voličov skutočného hlasu. Teraz vykresľujú Cartera aj Forda tak, aby boli pre veľké množstvo voličov neatraktívni, a snažia sa zabezpečiť nízku

účasť aj veľmi tesný výsledok. Rockefellerovci majú navyše v súboji kandidáta, ktorý má odčerpať mladých voličov – Eugena McCarthyho. Robí sa všetko pre to, aby bol výsledok volieb 2. novembra veľmi tesný a aby nikto nezískal jasný mandát. Plánom je vyvolať pochybnosti o výsledku, prípadne dokonca požiadavky na prepočítanie hlasov. Táto situácia sa má použiť na sústredenie pozornosti verejnosti na zbor voliteľov.

Ako viete, v deň volieb nehlasujete priamo za prezidentského kandidáta, ale za jeho voliteľa. Americký ľud však podľa autora nevie, že rockefellerovskí agenti už oslovili niektorých kľúčových voliteľov. Volitelia budú hlasovať 13. decembra 1976. Výsledky sa potom odošlú na uschovanie predsedovi Senátu, ktorým je zhodou okolností Nelson Rockefeller, a zostanú v jeho držbe viac než tri týždne, až do 6. januára 1977. V ten deň Rockefeller vo svojej úradnej funkcii otvorí obálky s hlasmi voliteľov a hlasy sa spočítajú. Ak všetko pôjde podľa jeho plánu, oznámi, že žiadny kandidát nezískal potrebných 270 hlasov voliteľov, a preto nebol nikto zvolený. Podľa Ústavy bude potom Kongres povinný vybrať prezidenta a viceprezidenta spomedzi vedúcich kandidátov vo voľbách. Keďže však situácia nebude normálna, Kongres možno v krátkom priestore dvoch týždňov nedokáže zvoliť ani prezidenta, ani viceprezidenta, takže od poludnia 20. januára 1977 Spojené štáty americké nebudú mať ani prezidenta, ani viceprezidenta.

Priatelia, tento plán je podľa autora skutočným dôvodom, prečo sa tento rok nekonajú obvyklé rozsiahle prípravy inauguračných priestorov. Namiesto toho nám hovoria, že sa použijú skladacie stoličky – skladacie stoličky pre „skladajúce sa“ voľby.

Nelson Rockefeller minul vyše 25 miliónov dolárov, aby ho pred takmer dvoma rokmi potvrdili za viceprezidenta, takže v Kongrese mu ešte zostáva určitá zásoba priazne. Okrem toho sa po celej krajine potichu uchádza o priazeň členov Kongresu, pretože sa podľa autora plánuje stať pravdepodobnou voľbou Kongresu na funkciu úradujúceho prezidenta s časovo neobmedzeným mandátom bez konkrétnej konečnej lehoty. Malo by to byť podľa oddielu 3 20. dodatku Ústavy Spojených štátov. Keď sa Nelson Rockefeller do tejto pozície dostane, začne podľa autora čo najrýchlejšie upevňovať svoju moc. Jeho cieľom má byť vyhlásenie „národného núdzového stavu“ s použitím výkonného nariadenia č. 11921, ktoré prezident Ford veľmi potichu podpísal 11. júna 1976.

Ako som vysvetlil v predchádzajúcich nahrávkach, ak sa toto výkonné nariadenie použije, naše ústavné slobody budú pozastavené a Nelson Rockefeller môže byť na ceste k trvalej diktatúre. Ak však ktorýkoľvek kandidát v deň volieb zvíťazí drvivou väčšinou, Rockefellerov plán sa stane neuskutočniteľným.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.